

PRZEGLĄD CZASOPISM ZAGRANICZNYCH

„Agrar- und Umweltrecht“

Ingo Glas, *Rechtliche Gesichtspunkte von Milchlieferverträgen und Milchlieferordnungen* (Prawne aspekty umów o dostawy mleka i rozporządzeń dotyczących dostaw mleka), AUR 2015, nr 11, s. 417–420.

Przedmiotem rozważań jest zagadnienie prawnych aspektów produkcji i dostaw mleka. Autor wskazuje, że produkcja mleka jest najsilniejszą gałęzią niemieckiego rolnictwa. Jednakże w związku ze zniesieniem kwot mlecznych producent obecnie sam musi oszacować wielkość produkcji, by pozostała ona opłacalna. Mimo że w ostatnim czasie ceny mleka spadły poniżej poziomu opłacalności produkcji, to i tak nastąpił jej wzrost. Podkreślono, że źródło problemów na rynku mleczarskim leży po stronie odbiorców. Największymi importerami są dla Niemiec Rosja i Chiny, a eksport do tych krajów spadł o blisko połowę. W dalszej części wskazano podstawy prawne dostaw mleka, poddano analizie kwestię zabezpieczeń w umowach o dostawę produktów mlecznych, kar umownych i związkowych oraz ustania członkostwa w spółdzielniach mleczarskich.

Dietrich Meyer-Ravenstein, *Schriftform des Jagdpachtvertrages* (Forma pisemna dla umowy dzierżawy obwodu łowieckiego), AUR 2015, nr 12, s. 445–447.

Autor stwierdza na wstępie artykułu, że konieczna jest forma pisemna dla umowy dzierżawy obwodu łowieckiego, gdyż umowa taka pełni funkcję dowodową oraz ostrzegawczą. Zachowanie tej formy uzasadnia nie tylko długi czas trwania umowy, ale także możliwe konsekwencje finansowe oraz odpowiedzialność za ewentualne szkody. Z tego też względu, zdaniem autora, strony powinny w sposób jasny i klarowny określać postanowienia umowy na piśmie. W dalszej części wykazano, że brak formy pisemnej rodzi skutek nieważności umowy. Według autora, na podstawie § 242 BGB, można stwierdzić, że jeżeli strony nie zawierają umowy na piśmie, choć wiedzą

o tym wymogu i pozostają w dobrej wierze, to nie mogą się powoływać na skutek nieważności umowy, gdyż taka umowa odnosi skutek również w odniesieniu do organów administracji publicznej oraz podmiotów, które poniosą ewentualną szkodę. W podsumowaniu wskazano poza niezbędnymi elementami umowy, także postanowienia, które warto zawierać w pisemnej umowie.

Michael Dawin, *Muss der erfolgreiche Angler die gefangene Forelle auch verspeisen wollen? – Zur Ehrenrettung des „Catch and Release“ in der Angelfischerei* (Czy wędkarz zawsze musi chcieć zjeść złowione pstrągi? – W obronie „złów i wypuść” w ramach rybołówstwa rekreacyjnego), AUR 2016, nr 1, s. 14–16.

Punktem wyjścia rozważań jest stwierdzenie, że łowienie ryb na wędkę z metody zdobywania żywności ewoluowało do sposobu spędzania wolnego czasu. Mimo że ilość osób uprawiających rekreacyjne wędkarstwo wzrosła w ostatnich latach, liczba zbiorników wodnych z zasobami ryb atrakcyjnymi dla hobbystów pozostała taka sama. Warunki przyrodnicze oraz ekologiczne, a także degradacja środowiska skutkują ograniczeniem reprodukcji rodzimych ryb. Autor w dalszej części poddaje analizie zagadnienie wędkarstwa etycznego, rozumianego jako „złów i wypuść”. Zwrócono uwagę na rozbieżne stanowiska w nauce i spory w orzecznictwie w odniesieniu do tego, czy ryby odczuwają ból. Zgodnie z niemiecką ustawą o ochronie zwierząt nikt nie może bez uzasadnionego powodu zadawać zwierzęciu bólu, cierpienia lub szkody. Z całą pewnością uzasadnione byłoby łowienie ryb celem ich spożycia, jednak rekreacyjne wędkarstwo nie znajduje już w świetle prowadzonych rozważań uzasadnienia.

Opracowanie: ŁUKASZ MIKOŁAJ SOKOŁOWSKI